

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 544
din 12.11.2009**

Dosar nr.: 282/2009

Petiția nr.: 6699/06.07.2009

Petent: P M

Obiect: Neadaptarea unui autovehicul pentru persoane cu dizabilități de către o școală de șoferi.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1. P M cu domiciliul ales în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1 Școala de Șoferi Auto Sport Iași, cu sediul ales în loc. Iași, Str. Socola, Nr.134, Casa de Cultură a Sindicatelor, camera 4;

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrată cu nr. 6699/06.07.2009, formulată de către petentă, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 9035/12.10.2009 și 9036/12.10.2009, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 05.11.2009, părțile nu au fost prezente.

III. Susținerea părților

Susținerea petentei

În memoriul său, înregistrat cu nr. 6699/06.07.2009, petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că școala de șoferi Auto Sport din Iași a refuzat să adapteze un autovehicul pentru persoanele cu handicap. Petenta susține faptul că a mers la școala de șoferi Auto Sport din Iași deoarece acolo a înțeles că există singurele mașini adaptate pentru persoanele cu dizabilități locomotorii din Moldova. Acolo, petenta susține că l-a rugat pe instructor s-o lase să urce la volanul unei mașini pentru a vedea cum se descurcă cu comenzile pe care le are, dar că i-a fost imposibil de urnit, tehnica fiind foarte greoaie și inadecvată cu toate că petenta se consideră o persoană robustă și se deplasează cu ajutorul mâinilor. Petenta solicită înlăturarea acestui obstacol care o împiedică să ducă o viață autonomă și independentă

și de asemenea efectuarea unui control privind funcționalitatea atovehiculului modificat – IS.21.ABC și respectarea Directivelor Europene. În urma cercetărilor de către petentă cu privire la existența altor școli de șoferi care au mașini adaptate pentru persoane cu dizabilități motorii din România, aceasta susține că a găsit mașini adaptate corespunzător în Constanța, București, Bacău, Bârlad, Auto Sport fiind singura care are adaptări făcute pe o mașină cu cutie manuală.

Susținerea S.C AUTO SPORT S.R.L.

Prin adresa cu nr. 9766/04.11.2009, reclamata a susținut că școala nu are contract încheiat de școlarizare cu petenta, lucru constat și de Oficiul pentru Protecția Consumatorului. Nu s-a încheiat niciun contract de școlarizare, deoarece petenta nu avea eliberate de către instituțiile competente fișa medicală auto pentru categoria B și avizul psihologic din care să rezulte faptul că este aptă pentru conducere auto. La solicitarea petentei i s-a permis, gratuit, în prezența unui instructor al școlii, să urce la volanul mașinii IS. 21. abc., pentru a vedea dacă poate să folosească adaptările manuale ale mașinii. Școala susține că a dat dovadă de maximă bunăvoință, nesolicitând nici măcar plata expertizei mașinii. Totodată, în adresă se susține că, în conformitate cu noile reglementări din Monitorul Oficial nr. 684 bis, publicat Luni, 12 octombrie 2009, art. 22 aliniatul 1 pag.19-20, persoanele cu handicap pot efectua pregătirea practică cu vehicule aflate în proprietatea acestora adaptate după propriile nevoi. Așadar petenta are posibilitatea să-și adapteze autoturismul conform nevoilor personale.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director ia act de petiția înregistrată cu nr. 6699/06.07.2009, prin care petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la faptul că școala de șoferi Auto Sport din Iași a refuzat să adapteze un autovehicul pentru persoanele cu handicap.

În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

De asemenea, Colegiul Director ia act de dispozițiile **art. 27 alin. 4 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, care prevede că „*Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. În fața instanței se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice*”.

În acest sens, Colegiul Director reține că petenta nu a depus la dosar probe care să dovedească înfăptuirea unei fapte de discriminare din partea părții reclamate.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.
- b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.
- c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege.
- d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentei și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că nu există probe care să dovedească înlăturarea unei fapte de discriminare din partea părții reclamate

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi**, ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. în privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența prevederilor din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va trimite părților ;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

